

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a Mgr. Gabriely Vršanské v právní věci **žalobkyně: J. K.**, nar. „X“, bytem ve „X“, zastoupené Mgr. Janem Šmídem, advokátem AK VSP advokátní kancelář, s. r. o., se sídlem v Praze 2, ul. Mánesova č. p. 864/19, PSČ 120 00, proti **žalované: Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR**, se sídlem v Praze 3, ul. Orlická č. p. 4/2020, PSČ 130 00, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2015, č. j. VZP-15-03258108-U447,

t a k t o :

- I. Řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žalobkyni se **v r a c í** zaplacený soudní poplatek v částce **2.000,-Kč**. Částka 2.000,- Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyni se **v r a c í** přeplatek na soudním poplatku ve výši **1.000,-Kč**. Částka 1.000,-Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **6.719,-Kč** do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včasně podanou žalobou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 12. 2015, č. j. VZP-15-03258108-U447, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Regionální pobočky VZP ČR, pobočky pro Liberecký a Ústecký kraj, Odboru zdravotní péče, Oddělení kontroly a revize zdravotní péče, ze dne 26. 11. 2015, č. j. VZP-15-03194354-U43F, jímž byla zamítnuta její žádost o úhradu zdravotních služeb z prostředků veřejného zdravotního pojištění – povolení úhrady protonové terapie. Současně žalobkyně požadovala, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí, ve věci před vydáním meritorního rozhodnutí nařídil předběžné opatření o poskytnutí prostředků ze strany žalované na úhradu léčby žalobkyně protonovou terapií a aby soud žalované uložil uhradit jí náklady soudního řízení.

Na tomto místě soud poznamenává, že v předmětné věci zvažoval, zda má k projednání žaloby v rámci správního soudnictví pravomoc, přičemž dospěl k závěru, že takovou pravomoc má, a to s ohledem na závěry obsažené v rozsudku Nejvyššího správního

soudu ze dne 30. 9. 2013, č. j. 4 Ads 134/2012 – 50, který je dostupný na www.nssoud.cz a který nebyl dosud překonán.

Podáním, které soud obdržel dne 8. 1. 2016, a tedy před rozhodnutím o návrhu na nařízení předběžného opatření a uskutečněním prvního jednání ve věci však žalobkyně vzala prostřednictvím svého právního zástupce tuto žalobu spolu s návrhem na nařízení předběžného opatření zpět s tím, že v mezidobí žalovaná schválila úhradu její léčby protonovou terapií.

Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby včetně návrhu na nařízení předběžného opatření, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud tudíž v souladu s ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve výroku ad I. usnesení řízení o této žalobě, k níž se vázal návrh na nařízení předběžného opatření, zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění po 1. 9. 2011 (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl ve výroku ad II. usnesení o vrácení soudního poplatku žalobkyni, jenž soudu uhradila při podání žaloby za žalobu ve výši 3.000,-Kč, a to toliko ve výši 2.000,-Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20%, nejméně však o 1.000,-Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě. Na tomto místě soud ještě podotýká, že soudní poplatek ve výši 1.000,-Kč za návrh na nařízení předběžného opatření žalobkyni, o němž soud dosud nerozhodl, nevrátil, a to s ohledem na dikci ust. § 10 odst. 3 věty první, neboť nepřesahoval 1.000,-Kč.

S ohledem na zjištění, že žalobkyně při podání žaloby uhradila 4.000,-Kč za předmětnou žalobu, namísto pouhých 3.000,-Kč, vznikl jí přeplatek ve výši 1.000,-Kč, který jí dosud nebyl soudem vrácen, a proto soud tímto usnesením ve smyslu ust. § 10 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích ve výroku ad III. usnesení rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 1.000,-Kč. Přeplatek na soudním poplatku bude žalobkyni vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem v obvyklé stanovené lhůtě.

Výrok ad IV. usnesení o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s., podle níž má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaného). V daném případě je s ohledem na vyjádření žalobkyně, které bylo obsaženo ve zpětvzetí žaloby, naprosto zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalované. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná ust. § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., čímž žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení. Z tohoto důvodu soud výrokem ad IV. usnesení uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 6.719,-Kč. Tato částka se skládá z částky 3.000,-Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně Mgr. Jana Šmída po 1.000,-Kč podle ust. § 7, § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění po 1. 1. 2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d), zpětvzetí žaloby a návrhu na nařízení předběžného opatření - § 11 odst. 1 písm. d)];

dále z částky 900,-Kč za tři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006; dále z částky 819,-Kč odpovídající 21% DPH, kterou byl právní zástupce žalobkyně podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad, jež byly vyjmenovány; a také z částky 2 x 1.000,-Kč představující nevrácenou část uhrazeného soudního poplatku za žalobu a nevrácený soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 29. ledna 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová